

EL NOU GOVERN TÉ UN PERFIL MÉS
POLÍTIC QUE NO PAS L'ANTERIOR

Jordi Badia

Periodista

Facin política, si us plau

Des de la seva victòria a les eleccions del 25 de novembre, el president de la Generalitat, Artur Mas, ha fet dues actuacions majors: el discurs d'investidura en què va exposar els objectius de la legislatura i el nomenament del nou govern. Tant l'una com l'altra han estat criticades pels partits de l'oposició, tret del primer (ERC) perquè li dona suport parlamentari. També li han criticat el discurs de Cap d'Any, en què va vincular el projecte social amb el nacional, com si fos una cosa tan estranya de lligar i que Catalunya fos l'únic país del món que ho pretengués.

ÉS CLAR QUE L'OPOSICIÓ ha de fer d'oposició: ha d'adoptar una posició crítica basada en el programa amb què es va presentar a les eleccions i en el seu corpus ideològic, s'ha d'oferir com a alternativa, ha de fiscalitzar l'acció del govern i tota la pesca. No obstant això, quan la crítica consisteix a no trobar mai res ben fet, quan no hi ha cap detall que es pugui salvar de deixar de tenir sentit i perd la seva funció. Em penso que l'afirmació val per a tota la crítica en general, però quan afecta la política les conseqüències són greus perquè afebleixen la democràcia. I el mateix val a la inversa, és a dir, que no es comprèn ni gaire ni gens que el govern, encara que tingui majoria absoluta, no trobi mai cap proposta profitosa en l'oposició. S'entén el tacticisme d'un i altre capteniment, pe-

LLUÍS ROMERO

rò és il·lògic perquè la democràcia no consisteix ni en una majoria que esclafa les minories, ben al contrari, ni a mirar d'entrebancar i desacreditar el partit

Artur Mas va guanyar les eleccions amb claredat

rival per fer-lo caure, tot i que això sigui en el que l'han convertida.

ARTUR MAS va guanyar les eleccions amb claredat. Per més escons que hagi perdut, CiU és la primera força política i té més del doble de diputats que el segon partit que més en té. ERC va quedar en segon lloc i dona suport al govern de Mas. És a dir, que el nou executiu català té l'aval de la primera i la segona força del Parlament. Podria ser

un govern amb més suport parlamentari encara, però Déu n'hi do el que té. En tot cas, no es pot pas dir que el govern de Mas no sigui representatiu de la voluntat majoritària dels catalans tenint en compte l'àmplia participació que hi va haver i que van ser unes eleccions quasi plebiscitàries, amb uns programes ben inequívocs.

EN UN ESCENARI COM AQUEST, el sentit comú fa desitjar sort i encert al nou govern i, a l'hora de

valorar-ne la composició, fa l'efecte que ens hauriem de fixar en si els consellers escollits responen, pel perfil professional i polític que en puguem conèixer, als objectius marcats pel president per a la legislatura entrant: sortida de la crisi, cohesió social i transició nacional. I sembla que sí, que efectivament el nou govern té un perfil més polític que no pas l'anterior en coherència amb els propòsits que s'ha marcat el president Mas i el repte majúscul d'exercir el dret a decidir durant l'any 2014, si les condicions són propícies.

TANMATEIX, ja hem vist que tots els partits de l'oposició han optat pel manual, amb l'excepció d'ERC i, probablement, perquè hi ha pactat el suport parlamentari, i han criticat amb severitat tant la formació del nou govern com els dos darrers discursos de gruix que ha fet Mas. Ni la CUP, que entra a la política amb aires de renovació, s'ha pogut estar de fer oposició tradicional. És una manera de fer massa previsible i tronada. No crec que respongui ni a les necessitats actuals del país ni, en general, al que els ciutadans reclamen dels seus polítics. El descrèdit de la política també es deu a la incomprendibilitat del seu capteniment en una situació tan greu com la que vivim.

CATALUNYA és en un moment crucial, tant socialment com nacionalment. La crisi econòmica que patim com a ciutadans i com a societat i l'atzucac a què hem desembocat com a nació atorga als dirigents polítics una responsabilitat gegantina. El moment és greu. Indiscutiblement, és l'hora de la política. Deixin estar les eleccions, que ja arribaran, i facin política, si us plau.